

INFORMACE A R N Í

19. 4. 2020

Ročník XXVII. číslo 16

2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

Zábřeh / Zvole, Maletín
Dubicko, Rohle, Třeština
Klášterec, Jedlí, Svěbohov
Štítý, Cotkytle, Horní Studénky
Postřelmov, Lesnice, Dlouhomilov
Tatenice, Hoštejn, Lubník
Mohelnice, Studená Loučka, Úsov
Červená Voda, Jakubovice, Písařov
Loštice, Moravičany

Baie de Henne, satelitní misijní farnost na Haiti

Bože, ty o Velikonocích vždy znovu oživuješ víru svého lidu; prosíme tě: opatruj a upevňuj v nás, cos nám daroval, ať všichni stále hlouběji chápeme, co to pro nás znamená, že jsme byli obmyti křtem, znovuzrozeni z Ducha svatého a vykoupeni krví tvého Syna. Neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

Amen

Žl 118 **Děkujte Hospodinu, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky.**

1: Sk 2,42-47

2: 1 Petr 1,3-9

Ev. Jan 20,19-31

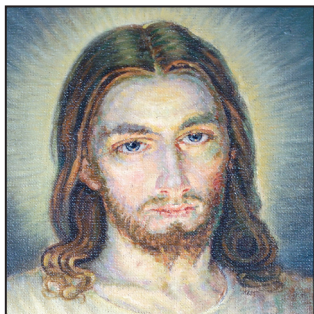
EVANGELIUM K DNEŠNÍ NEDĚLI

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se.

Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženeček, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ On jim však odpověděl: „Dokud nevidím na jeho rukou jizvy po hřebecích a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili!“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

K NEDĚLNÍMU EVANGELIU

Říká se, že nás věřících každým rokem ubývá, že v našich kostelích jsou většinou starší lidé. Málo kněží, málo věřících, málo dětí v náboženství. Lidé nemají zájem o svátnosti.

Často slyším, jak se lidé ptají, kdo za to může? Ale je to špatně položená otázka. Chceme najít viníka. Dříve jsme obviňovali totalitní režim, dnes uspěchaný život. Ale Bůh často dopouští na člověka nějaké utrpení nebo bolest, které ho přinutí zastavit se a zamyslet se nad cílem a smyslem života, smyslem našich aktivit a hlavně vztahu

k druhým. A právě to prožíváme v dnešní době.

Boží slovo nedělní neděle nás vede právě k tomu, abychom se vrátili ke kořenům křesťanství. Proč? Abychom nanovo objevili radost, pokoj a smysl života.

Skutky apoštolů, ze kterých je dnešní 1. čtení, jsou nejvalitnější příručkou ke křesťanskému životu. Slyšeli jsme, jak se první křesťané snažili žít podle Ježíšova učení. Svědectvím svého života dokázali „oslovovat“ své okolí, sousedy, vlastní rodiny. Slyšeli jsme o tom podstatném, co tehdy utvářelo život křesťanské obce a co by ho mělo utvářet i dnes: Křesťané setrvali v apoštolském učení – učedníci jim vypravovali o tom, co prožili s Ježíšem a co všechno jim říkal Ježíš. Brali slova Ježíše vážně a snažili se podle nich žít. Společně hovořili o prožívané víře. Dnes bychom mohli říct, že se vzdělávali ve víře.

A co my? Jak vypadá naše četba Písma sv., náboženské literatury – jak se vzděláváme v náboženské oblasti? Papež Pius XII. ... „největším hříchem křesťanů je nevdělanost“ ...

Každý den se scházeli po domech, modlili se a chválili Boha a dělali se o svou víru. A co my dnes? Dělíme se s druhými o prožívání své víry? V rodině? S přáteli?

Ještě před několika týdny jsme žili v uspěchané době. Jak často jsme slyšeli říkat sebe i druhé, že nemáme čas? Nemáme čas na sebe, na svou rodinu, na své přátele... Francouzský spisovatel Exupéry napsal knížku Malý Princ a tam píše, že lidé nemají přátele, protože přátelství vyžaduje čas...

Dnešní evangelium začíná téměř nic neříkající větou: „Ježíš přišel tam, kde byli učedníci, kde se modlili.“

Ježíš přichází tam, kde se lidé společně schází, kde se modlí, kde mají zájem nejen o sebe, ale i o druhého. A tím, co nám dává, ale pozor – ne za odměnu, ale jako dar, je POKOJ. Všude tam, kde chybí pokoj – tam se lidé nemohou dohodnout. A to konkrétně: v rodině, obci, v politice a ve světě. Pokoj, o kterém mluví Ježíš, začíná nejprve v nás, v našich srdcích, pak pokračuje v rodině, obci... Ale ten pokoj nezískáme, když budeme sedět v obýváku na gauči před televizí, v jedné ruce pivo, v druhé brambůrky...

Chtěl bych také připomenout, že dnes je Neděle Božího milosrdenství, veliký a důležitý svátek, který ustanovil papež Jan Pavel II. v den svatořečení polské řeholnice Faustyny Kowalské – 30. dubna 2000.

Milosrdenství je skutečně jádrem evangelního poselství, je to vlastní jméno Boha, jeho tvář, kterou zjevil ve Starém zákoně a plně v Ježíši Kristu, vtělená Láska stvořitele a vyku-

pitele. Tato milosrdná láska také ozařuje tvář církve a zjevuje se jednak prostřednictvím svátostí, prostřednictvím skutků milosrdné lásky, jak společnými i individuálními. Všechno, co církev hlásá a koná, zjevuje milosrdenství, které Bůh člověku dává. Z Božského milosrdenství, které smiřuje srdce, prýští opravdový mír ve světě, mír mezi národy, kulturami a různými náboženstvími.

Jen pár myšlenek z Deníčku sestry Faustyny Kowalské o Božím milosrdenství:

Toužím, aby svátek Milosrdenství byl útočištěm a úkrytem pro všechny duše a zvláště pro ubohé hříšníky.

V tento den je otevřeno nitro mého milosrdenství: celé moře milosti vylévám do duší, které se ke zdroji mého milosrdenství přibližují.

P. Krzysztof Leon Klat

V neděli 19. 4. v 15 hod. jste zváni na online modlitbu Korunky k Božímu milosrdenství. Můžete se připojit na internetové stránce naší farnosti. Poslechněme si, co všechno říkal Pán Ježíš o Božím milosrdenství.

„VŠECHNO, CO ŽIJEME S LÁSKOU, PŘECHÁZÍ S KRISTEM DO VZKŘÍŠENÍ.“

Toto jádro svědectví víry kardinála Tomáše Špidlíka najdeme i na jeho sarkofágu na Velehradě.

Možná právě v tomto pro nás všechno novém „korona – čase“ nemáme a nemůžeme mít všechno, co chceme, co máme rádi, co je pro nás příjemné, na co jsme zvyklí, a to i včetně liturgie... Ale právě i v tom spočívá skutečná láska, že budeme dělat dobré věci pro toho, koho milujeme.

Žijme proto i my v lásce a s láskou každý náš den. Neboť „věčnost vytvářejí vztahy, které nekončí.“

Ať i to, co žijeme s láskou, i naše láskyplné vztahy převede Kristus ze smrti k životu.

Jana A. Nováková

PLNOMOCNÉ ODPUSTKY V DOBĚ EPIDEMIE KORONAVIRU

„V naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí.“ Řím 12,12

Plnomocné odpustky jsou odpuštění časných trestů za hříchy. Mohou být získány pro sebe, nebo pro zemřelé.

V době pandemie je několik způsobů jak odpustky získat: modlitbou růžence, modlitbou křížové cesty, modlitbou korunky, zbožnou účastí na mši svaté skrze média, četbou Písma (1/2 hod.), adorací (1/2 hod.)

Je třeba splnit podmínky nakolik je to možné: nemít zalíbení v hříchu, modlitbu za papeže, a jakmile to bude možné přistoupit ke svátosti smíření a přijmout Eucharistii.

Odpustky mohou získat: lidé nakažení koronavirem, ti, kdo se o ně starají, všichni, kdo jsou v karanténě, také ti, kteří se modlí za ukončení epidemie.

REPORT

K ONLINE VYSÍLANÝM PŘENOSŮM VELIKONOČNÍCH OBŘADŮ A BOHOSLUŽEB Z NAŠEHO KOSTELA

Ve čtvrtek 9. 4. jsme měli 240 připojení sledujících přímý přenos, jednalo se o reprezentativní počet v převážné většině našich farníků, kteří se na avizované přenosy připravili a dalších lidí z města a děkanátu, které zasáhla předchozí propagace. Je myšleno jedinečných PC/notebooků/tabletů/smartphonů, které se k streamovanému vysílání v čase konání připojily. Za každým zařízením sedělo určitě více osob, tak na 2-3 násobek.

V tento den, na rozdíl od následujících dnů, kdy se přenosy sdílením po Youtube více rozšířili i mimo naši farnost, byla menší fluktuace jen v řádu jednotek % těch, kdo zkoukli jen část živého vysílání a pak odešli.

V dalších dnech to bylo už více (odhaduji 10-20%). I tak jsou ale čísla na první zkušenost s online přenosy poměrně vysoká: Pátek 10. 4. – 336 připojení, sobota 11. 4. – 325 připojení, neděle 12. 4. – 440 připojení, pondělí 13. 4. – 512 online připojení. Co se týče počtu následného zhlédnutí dodatečně, již záznamu offline, tam to na jednotlivé přenosy uvádí Youtube a aktuálně jsou tam čísla 1.500 – 1.900 připojených zařízení a určitě to ještě dále poroste. Tam ale lze předpokládat, že kromě několika (možná max. desítek) opozdílů, kteří si to pustili v daném dni později, že zbytek se na našich stránkách pouze zastavil a „ochutnal“.

WEBOVÉ STRÁNKY ZÁBŘEŽSKÉ FARNOSTI.

Po skončení Svatého týdne, a do doby slavení bohoslužeb bez účasti lidu, můžete se na stránkách farnosti připojit ke sledování mše svaté každou neděli v 8.30 hod.

KATOLICKÝ TÝDENÍK Č. 16

S Kristem i za zavřenými hranicemi. Zeptali jsme se na velikonoční svátky těch, kteří žijí a působí v zahraničí: Jak vaše letošní slavení Velikonoc ovlivnila pandemie?

Vedení v církvi. Jak v minulosti probíhal výběr kandidátů na biskupskou službu? Co rozhodovalo, popíše historik. A jak je to dnes přiblíží nuncius Charles Balvo.

Biskup s „apostolským neklidem“. Na velikonoční pondělí uplynulo přesně sto let od narození někdejšího pastýře královéhradecké diecéze, arcibiskupa Karla Otčenáška.

Nebud' nevěřící, ale věřící. P. Jaroslav Brož přibližuje evangelium 2. neděle velikonoční.

Upozorňujeme, že každé nové vydání je po dobu mimořádných opatření zpřístupněno ke stažení zdarma na www.katyd.cz.

STAVBA MARIÁNSKÉHO SLOUPU

Každý kámen má svou historii, od vylomení, kdy se odpoutá od skály, začíná putovat. Dotknou se jej lomaři, lana při nakládání, řidiči jej kurtují při dopravě, pak kamenosochaři a kameníci dlouhou dobu ve své dílně. Dotýkají se jej dlátem, až mu dají definitivní tvar. Pak znovu transport, nakládání, jeřáb. Po cestě se jej dotkne mnoho lidí, kteří jej jen tak pozdraví, pohládí. Pak znovu kameníci, aby jej uložili na jeho definitivní místo. Podložit olovem, vyvážit, nadzdvihnout, osadit do malty, zvážit do roviny, posunout, vyspárovat mezery. Je to tisíce dotyků.

Nyní začínáme dávat na své definitivní místo jednotlivé kameny Mariánského sloupu uprostřed náměstí, na vybudovaný základ. Jsme sice zatím jen tři, ve skutečnosti se kolem ani více rukou nevejde. Ale tolik pomocných rukou, které se s nadšením nabízejí, jsem netušil, že v této chvíli, o které jsme dlouho snili, bude – je. Nabízejí se přátelé, kteří znají tento příběh kamenů, které už putují 23 let. Nabízejí zdarma dopravu, organizaci, oplocení, jeřáby, cihly na zazdění, speciální maltu, výkopové práce i vybetonování základu. Vše se děje zdarma. A z radosti. Je to možnost způsobu uskutečnění. A ještě větší část lidí se chce jen kamene dotknout, aby byla součástí tohoto příběhu, protože

mu fandí a rozumí mu. Jsou schopni o něm napsat, sdělit jej, diskutovat, pomodlit se za jeho uskutečnění. Aby bylo na světě lépe. Tak to nyní prožíváme.

Píši za nás kameníky. A to na co při práci myslím, je doba, ve které se vše uskutečňuje. Vzpomínám při práci na všechny, kteří se potýkají s nemocí. Držím jim palce a modlím se za uzdravení. Je to prostě tak.

20. března 2020 sochař Petr Váňa

Mimo jiné i autor obětního stolu v kostele sv. Bartoloměje

P. S. Náš „zábřežský kámen“ je už součástí Mariánského sloupu. Pokud byste ho, při návštěvě Staroměstského náměstí hledali, najdete ho na rohu prvního schodu – odstavce sloupu, směrem k Celetné ulici.

FARNOST ZVOLE

FARNOST ZVOLE

Na první pohled, i když se život zpomalil a někde i utichl, práce na farním domě – komunitním centru čile pokračují. Dům dostává plynule novou podobu a už i laik si dovede představit, jak celé dílo bude pěkně vypadat. V březnu bylo profakturováno 124.000 Kč a v dubnu to bude 529.000 Kč. Otevřeným tématem zatím zůstává, kde vzhledem k vzniklé situaci se naleznou zdroje k dofinancování celé stavby, která by v červenci měla být zdárně zkolaudována. S Boží pomocí, modlitbou a štedrostí našich dárců se dílo jistě podaří. Pokud nás budete chtít nadále podporovat, náš účet je 3695833319/0800.

Ing. Tomáš Čvančara předseda spolku Zvolská čtyřka

PAPEŽ FRANTIŠEK: NEMĚJTE STRACH

Svatý otec mluvil s redaktorem italského listu La Stampa o bolesti těchto dnů virové krize: „*Stíny, které vstoupily do našich domů, se rozplynou, a lidstvo v srdci raněné sjednoceno vstane*“ – shrnuje tento rozhovor vaticanista Domenico Agasso ml., který s papežem Františkem hovořil telefonicky v pondělí 16. března.

„*Pláče se, protože to bolí. Z této situace budeme moci vyjít jedině společně. Papež František sleduje s obavami vývoj koronavirové krize. Pondělním telefonátem však dodává naději ve „světlo, které osvítil temnoty“, jež „vnikly do našich domů“ formou bolesti a starostí. Až bude po všem, „nastane něco jako poválečný stav“, upozorňuje Svätý otec. Bude třeba znovu stavět, a to na čtyřech pilířích, jimiž jsou „kořeny“, které představují naši prarodiče a staří; „paměť“ na tyto surrealistické dny, „bratrství“ mezi všemi lidmi a „naděje“, která neklame.*

Je v této době zvláště potřebné se modlit?

„*V mysli se mi vybavuje, jak apoštolové volali v bouři na Ježíše: »Mistře, hyneme« (Mk 4,38). Modlitba nám umožňuje chápat naši křehkost. Je to volání chudých, těch, kdo hynou, a vnímají nebezpečí a samotu. A v obtížné a beznadějně situaci je důležité vědět, že je tu Pán, ke kterému se lze přiklonit.*“

Jak nám může pomoci Bůh?

„*Podporuje nás mnoha způsoby. Dodává nám sílu, je nám nablízku jako učedníkům, kteří Jej v bouři prosili o záchranu. Anebo když podal ruku tonoucímu Petrovi.*“

Kde mohou nevěřící nalézt oporu a povzbuzení?

„*Nechci rozlišovat věřící od nevěřících. Všichni jsme lidé a jako lidé jsme všichni na stejné lodi. A nic lidského nesmí křesťan považovat za cizí. Tady se pláče, protože to bolí. Všechny. Lidství a utrpení jsou společné. Pomůže nám součinnost, vzájemná spolupráce, smysl pro odpovědnost a duch obětavosti, jež se rodí na mnoha místech. Nedělejme rozdíly mezi věřícími a nevěřícími, jděme ke kořeni: k lidství. Před Bohem jsme všichni děti.*“

Tato planetární krize se vyznačuje také sítí solidarity, tvořené mnoha tisíci lidmi, kteří přinášejí oběti pro dobro ostatních. Až se všechno skončí, prospěje to něčemu v budoucnosti?

„*Jednou provždy to bude všem lidem připomínat, že lidstvo je jedině společenství. A také to, jak důležité a rozhodující je všeobecné bratrství. Musíme přemýšlet o tom, že to bude trochu jako po válce. Nebude už „ten druhý“, nýbrž my. Z této situace totiž budeme moci vyjít pouze všichni společně.*“

Odkud musíme jako lidské bytosti začít?

„*Musíme si ještě více hledět kořenů: prarodičů, starých. Vytvářet mezi sebou opravdové bratrství. Ukládat si do paměti tuto obtížnou zkušenost, kterou prožíváme všichni společně. A jít kupředu s nadějí, která nikdy neklame. Toto jsou klíčová slova nového začátku: kořeny, paměť, bratrství a naděje.*“

Z internetového deníku Vatican Insider z 20. března 2020 (zkráceno)

JAK JE TO NYNÍ SE SVÁTOSTÍ SMÍŘENÍ?

Mnozí se v současnosti dotazují, jak je to v této době šíření koronaviru se svátostí smíření. Přinášíme inspiraci textu ze Slovenska, který se dá aplikovat i na českou situaci.

Z katechismu víme, že existuje i tzv. dokonalá lítost

Článek 1452: Vyvěrá-li lítost z lásky k Bohu, milovanému nade vše, nazývá se „dokonalá“ lítost nebo lítost z lásky. Taková lítost odpouští všední viny; dosáhne také odpuštění smrtelných hříchů, zahrnuje-li pevně předsevzetí jít ke svátostné zpovědi, jakmile to bude možné.

Využijme nyní tuto možnost. Je potřeba pravidelně zpytovat svědomí, vzbuzovat lítost a chránit se hříchu. Pokud zavádíme bezpečnostní opatření, aby se COVID-19 nešířil, je potřeba se samozřejmě vyhýbat i nákaze hříchu. Vyhýbat se blízké příležitosti, nevystavovat se zbytečným situacím, ve kterých člověk může do hříchu upadnout. Naopak, více se modlit, více číst Písmo a duchovní literaturu. Tak jako lidé dostávají informace, že v současnosti nemají se vším chodit k lékaři, protože ho mohou vyřadit ze služby, měli bychom brát v úvahu také zdraví kněží – zejména těch, co jsou starší, nebo těch, kteří trpí chronickými nemocemi.

Je tu čas zkoušky, který prověří i to, jaká je naše víra. Je tu čas být na sebe o něco náročnější. Svátosti jsou nesmírně vzácné: jsou to pro nás viditelné znaky neviditelné milosti, stanovené Kristem. Avšak neviditelná Boží milost v nás působí, i když nám její viditelné znaky dočasně nejsou plně k dispozici. Věříme tomu?

Nabízí se i otázka na zpytování svědomí: nezvykl jsem si náhodou na svatou zpověď jako na „náplast“, kterou přikrývám symptomy pocházející z hlubších příčin, například z pýchy, egoismu, závisti, či strachu? Neopakuji tam dokola totéž, abych odešel, snad na chvíli spokojený, ale bez toho, abych se opravdu obrátil nebo alespoň posunul k lepšímu? Nyní je příležitost jít do hloubky. Přemýšlet. Zpytovat. Litovat. Měnit.

Pokud zpověď skutečně potřebuji a skutečně jsem na ni dobře připraven, mohu o ni individuálně požádat. Berme však tento čas i jako příležitost k delšímu a hlubšímu zpytování svědomí. A jako příležitost pro náročnější přípravu na dobrou svatou zpověď. Text: Martin Kramara, mluvčí Konference biskupů Slovenska.

www.cirkev.cz (zkráceno)

FARNOST MALETÍN NABÍZÍ ŘEZIVO I DŘEVO NA OTOP Pila v Postřelmůvku již zpracovává kulatinu z farního lesa v Maletíně.

Pokud máte zájem o levné řezivo: fošny, trámy, desky, vazbu a případně i palivo (krajinky) z farního lesa v Maletíně, můžete si ho objednat.

Dřevo bude zpracováno dle vašich požadavků.

František Eliáš 731 626 500

CHARITATIVNÍ SLUŽBA CÍRKVE V DĚKANÁTU

ZVEME VÁS NA POUŤ PO 412 FARNOSTECH – BĚHEM JEDINÉHO DNE

Možná to zní neuvěřitelně – putovat v dnešní době? A ještě k tomu během jediného dne? Ano, fyzicky to možné opravdu není. Ale s námi to jde! Zveme vás opět po roce na pouť MODLITEBNÍ – po farnostech, kde se ve velikonoční době rozhoří paškál vyrobený v palonínské dílně sociálního podniku REPAR-TO Zábřeh s. r.o. (dceřině firmy Charity Zábřeh). V modlitbě navštívíme kostely v České republice, na Slovensku, Rakousku, Německu i Anglii (seznam farností je zveřejněn na webu Charity – www.charitazabreh.cz)

Proba za farnosti, kde paškály – které vznikají tvůrčí prací lidí s postižením – hoří, jsou bonusem, který ke každé odesílané zásilce každoročně rádi a zdarma „přibalujeme“.

Chcete-li se zapojit a ve velikonoční době svou modlitbou naši aktivitu podpořit, ozvěte se pastorační asistentce Janě Skalické (email: pastoracni.asistentka@charitazabreh.cz; tel: 736 509 431). Můžete k této modlitební aktivitě povzbudit i známé, kterým sice ubývají fyzické síly, ale přesto by ještě chtěli – dle svých možností – někde pomoci. Děkujeme!

CHARITA SE ZAMĚŘUJE NA LIDI BEZ DOMOVA A HLEDÁ DOBROVOLNÍKY

Po pomoci seniorům a lidem v karanténě se zábřežská Charita aktuálně zaměřuje na další skupinu lidí, kteří jsou koronavirovým onemocněním ohroženější než ostatní – na lidi bez domova, na lidi žijící na ulici. Tito spoluobčané mohou být navíc epidemiologickým rizikem i pro své okolí, přeci jen se s ostatními setkávají v obchodech, chodí na úřady, posedávají v parcích. Naším cílem je pomoci jim se zajištěním řádné osobní hygieny a tak předcházet případnému šíření nákazy. Pokud by někdo chtěl dobrovolnickou práci pomoci s připravovanými aktivitami (roznos letáček, vaření polévky, výdej balíčků s potravinami a osobní hygienou, výdej čistého oblečení, dezinfekce zázemí sociální sprchy, ...), může nám své zapojení nabídnout na emailu: nadeje@charitazabreh.cz nebo telefonem: 732 730 527. Děkujeme za ochotu!

* * *

ZVEME VŠECHNY LIDI DOBRÉ VŮLE K ZAPOJENÍ SE DO INICIATIVY „DOPIS PRO BABIČKU/DĚDEČKA“.

Stačí napsat pozitivní dopis (ideálně rukou, ale čitelně) nebo namalovat obrázek a doručit jej do schránky farního úřadu v Zábřeh, nebo na email mladez.zabreh@gmail.com.

Předáme je hospitalizovaným seniorům, kteří jsou osamělí, protože je nyní nemůže nikdo navštěvovat. Inspirovat se můžete v Katolickém týdeníku č. 15 na straně 14 dole, kde najdete článek o této iniciativě. Pokud můžete, neotálejte prosím. Díky, díky,
Za animátory Dominika Suchá

